

Miljøministeriet

Att:

Thomas Nicolai Pedersen (tpe@mim.dk)

Klaus Retoft (kre@mim.dk)

Mikkel Stenbæk (mshan@mst.dk)

10. august 2015

Vedr.: Høring over Kommissionens pakke på cirkulær økonomi

Med e-mail af 21. juli 2015 fremsendte Miljø- og Fødevareministeriet ovennævnte og anmodede Dansk Skovforening om eventuelle bemærkninger til det fremsendte senest den 11. august.

Indledningsvist vil Skovforeningen gerne kvittere for det positive sigte i de overordnede mål med forslaget.

Ideen i gennemførelsen af en cirkulær økonomi er gennem inddragelse og afvejning af alle relevante emneområder i værdikæderne at opnå en samlet optimering inden for såvel for produktion, beskæftigelse, konkurrenceevne som miljø. Foreningen vil dog gerne advare mod, at forsøget på at optimere en sådan overordnet værdikæde **kan** føre til at der på enkeltområder kræves valg, hvor summen af disse enkeltområders optimering ikke resulterer i, at det samlede resultat bliver det gunstigste, hverken for produktion, beskæftigelse, konkurrenceevne eller miljø.

Skovforeningen vil her koncentrere sig om forslaget til anvendelsen af kaskadeprikket.

Skovforeningen støtter fuldt op om principperne bag ressourceeffektivitet og en yderligere styrkelse af bioøkonomien, samt anvendelse af træ til højværdi produkter.

Overordnet set vil det altid være klogest og mest økonomisk – herunder også ressourceøkonomisk – at anvende råmaterialer, hvor disse har størst værdi eller tilføjer det produkt, de indarbejdes i, den største værdi, hvorefter disse materialer eventuelt senere vil kunne anvendes i mindre værdifulde produkter/sammenhænge.

Kaskadeprikket er blevet markedsført som en måde at øge en ressourceeffektiv anvendelse af træ. Men konceptet "kaskadebrug af træ" er dog ikke endnu entydigt beskrevet, hvilket også er et arbejde der pågår i øjeblikket.

Skal kaskadeprikket forstås som et top-down princip, som definerer brugen og værdien af træ på hierarkisk vis kan vi ikke støtte dette, da det i mange situationer vil kunne føre til ovennævnte suboptimering. Skovforeningen vil her give et eksempel:

En ejer af en mindre skov har i den almindelige bevoksningspleje foretaget en tynding, hvor der er fremkommet træ, der ideelt set kunne anvendes til gavntræ og sammen med andre skovejeres tilsvarende hugstprodukter finde anvendelse i byggeri, møbler e.l.

Men de små mængder og en eventuel lang transport til et savværk medfører, at enhedsomkostningen til transport samt CO₂-udledningen ikke står i et rimeligt forhold til den teoretiske merværdi ved anvendelsen af kaskadeprincippet. I praksis vil ejeren således ofte kunne få et større udbytte ved lokalt at anvende træet til brænde og herunder måske biobrændsel.

Herudover er det ikke EU's kompetence at beslutte hvordan biomasse som råmateriale skal anvendes og Skovforeningen er af den principielle holdning, at en skovejær selvfølgelig selv frit må kunne vælge, hvem træet skal sælges til, herunder hvilken branche / anvendelse træet skal have, således at ejeren i videst muligt omfang kan optimere sin indtjening indenfor de allerede givne rammer.

Anvendelsen af kaskadeprincippet i ovennævnte eksempel vil føre til en samlet mindreværdi for ejeren og en forøget CO₂-belastning for samfundet. Såfremt kaskadeprincippet fastholdes, bør der overvejes bagatelgrænser, således at dette undgås.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard